

Det Anarkistiska Biblioteket

Revolutionen

Folke Härjare

Folke Härjare
Revolutionen
1917

Tidningen Brand #12 1917

www.anarkistiskabiblioteket.se

1917

Islossningen har börjat. Våren är i annalkande, våren i människosinnet och samhällslivet, ty den röde hanen gal över det stora landet i öster.

Tsarismens och knutpiskans välde är en förgången mardröm. Den blodskränte "fredsfursten" har jagats från tronen och hans intriganta gemål står under revolutionens uppsikt.

Förtryck, krig, hunger... Revoltens sjudande krafter jäser bland massorna. Reaktionens sabotering av folknäringen kommer den fyllda bägaren att rinna över. Dumahemskickningen blir signalen till upproret.

Massorna träda i aktion. "Gatans parlament" sammanträder och stiftar lagar, upphäver det reaktionära våldsregementet, polisgodtycket, programsystemet, knutpiskeregimen, rättslösheten, det krönte enväldet. Gatans parlament har talat. Och på basis av dess ukaser kan duman träda samman och proklamera den nya regeringen.

Revolutionen är genomförd.

Genomförd? Nej, påbörjad.

Det är ingen som vet hur långt den kan komma att gå.

Vad vill man? Det beror sig på *vilka* viljor som komma att bli bestämmande. Arbetarnas eller bourgeoisien. För tillfället är det bourgeoisien som står i spetsen för omvälvningen. Och den vill krigets fortsättande till en "ärorik fred", kanske till en fred med annekationer. Men skall bourgeoisien bli ensam bestämmande? Därpå får framtiden giva svar. Allt tyder på att arbetareklassen redan väger tungt i vågskålen, att borgarklassen blott går till de utlovade reformerna, därför att arbetarna har makt att fordra det. Framtiden får visa hur långt arbetareklassen kan skaffa sig inflytande över händelserna. Man har genomdrivit:

- Allmän och omedelbar amnesti för alla politiska "förbrytelser", till och med för militärrevolter.
- Fullständig yttrande-, präss- o. församlingsfrihet.
- Sträjk rätt, som till och med inom vissa gränser utsträcker till militären.
- Allmän, lika och hemlig rösträtt.
- Polisinstitutionens upphävande och ersättande med en slags lokalstyrd milis etc.

Att vänta på en omedelbar fred mellan Ryssland och Tyskland, skulle vara att kapitalt missförstå situationen. Kriget kommer säkerligen att fullföljas med långt större kraft än hittills, men arbetarklassens inflytande kan

framskapa en *tidigare* fred och en fred utan annekationer. "Fred till varje pris" vill antagligen icke arbetarna, d. v. s. majoriteten av dem.

De tyska socialdemokraterna förklarade sig vid krigets början kämpa mot den ryska zarismen, som var den stora faran för Tyskland. Vad säga de nu när tsarismen är en svunnen saga? Vilja de fortsätta med att befria de ryska bröderna?

Den ryska revolutionen kommer att bilda epok. Men en ännu större epok hade det bildats om denna revolutions vagga hade stått i Tyskland. Då hade den fått ett omedelbart inflytande på den världspolitiska situationen. Då hade man kunnat börja skymta freden. Nu fortsätta tyskarna, att stå som den allhärskande kejsarviljans siste utpost. Despotismens siste på skansen.

Skall revolutionen i Ryssland kunna influera på andra länder?

Här hemma ha vi ju systemet Hungerskjöld, men det får nog sitta i orubbat bo.

Men kanske skall den få inflytande på tyskarna? Kanske skola de tyska arbetarna, som slagits mot den ryska tsarismen, nu på allvar börja fundera på vad de egentligen slåss för! Kanske skall också deras hungerbörd bli för stor, och samma revolter, som i Ryssland skakade zarismen bort från tronen, också skaka den preussiska feodalismens kejsarvälde bort från den Hohenzollerska taburetten. Det berättas om allvarliga hungerrevolter i Hamburg och andra platser. Men ingen vet vad framtiden bär i sitt sköte.

Franska revolutionen varade mer än fyra år. Ingen vet hur många år den ryska revolutionen kommer att räcka. Om man tror att den är överstämmande med den politiska förändring, som nu genomförts, misstar man sig. De stora ekonomiska frågorna stå öppna och kräva sin lösning, om icke förr så när kriget är slut och massorna strömma tillbaka till det civila livet, fordrande arbete och jord. Då om icke förr kommer folkrörelsen att få en socialrevolutionär karaktär.

I varje fall - revolutionen *är* här. Den går fram med sitt trotsiga mod och obändiga vilja till radikala förändringar. Och blott ett realiserande av det program, som redan proklamerats, betyder ett väldigt framsteg och ett distansering av det övriga Europa. Som en brand far revolutionen fram i sinnena på Europas folk, manar dem till handling och siar om en gyllene framtid med frihet och välstånd.